

TAMÁS ETELKA

igaz

Ők nyílt víznek nevezik, ami nekünk a kilátás,
nevek helyett számokat emlegetnek,
ismerik az égtájakat,
csak az ötödiket, felfelé, nem érti senki.
A víz beömlik a házba, és kitaszítja a fémedényeket,
a kávéscsészékből jóslatot kérnek,
azt mondjuk: ti költöztök el elsőnek.

Naponta egyszer érkeznek,
mindig más időben.
A házakat gézzel vonjuk be,
ők hason csúszva közelítik meg Fahri kertjét.
Púpos hátukkal hátrafelé lépkednek,
amikor a nők a szemük elé teszik a kezüket.
Idegesen remeg a szájuk, mintha óriásokkal lenne dolguk.

nappal

Ha nők jönnek, tisztább hajóval jönnek
és másik irányból,
becézgetnek, és szabad kezükkel lemeszelik a fákat.

Ne féljetez előjönni. Ha önként teszitek,
nem esik bántódásotok.
Az első jelentkezőket kitüntetjük,
és a legszebb szobákat kapják.

Egy darabig csend volt.

Aztán sárga vizet itattak velünk,
és szárazföldi madarakat bíztak ránk.
A szél dögszagot hozott, vagy kakaót,
nem tudjuk. Nem ismerjük a tetteseket.

de

Eleinte kitágultunk, aztán összetöpörödtünk,
így találtak meg, akik utánunk jöttek.

Halakat fogtunk a kezünkben,
ők bújtak oda, de ezt senki nem hitte volna el nekünk.

tél

A hullámokat papírzörgésnek hisszük,
de nem félünk.
Ha kígyót találunk, akkor sem.
Hiába siettetnek, nem gyorsítjuk a lépteinket,
és a cipőnket sem húzzuk le.

Kapával vágjuk a jeget,
térdre ereszkedünk,
a csapás így lesz erősebb.
Ezt ti mondtátok, amikor idejöttetek.
A jeget ismeritek, minket nem.

olló

Galambokat tett a zsebébe,
ezek nem ide tartoznak, mondta.
Hozunk másokat, akik ideszoknak,
kékhasú madarak lesznek, beleolvadnak a tájba.
Eselnice, így fogjátok őket hívni.
Csak a saját hangjukat hallják,
és nem bíznak senkiben.

kő

Nem mentünk sehova.
A kövön ültünk, amit kitettünk a ház elé,
a fal elé, a fák elé, a víz elé, a konyha elé,
az iszap elé. A víz fölénk nőtt, a hajunk a testünkhöz.

ismétlés

Idejöttek és nem beszéltek. Mi sem beszéltünk.
Ha összenéztünk, jobbra fordítottuk a fejünk,
ők lefelé, a tenger irányába.
Az elágazástól jöttek, ahol a folyami hajókról
a tengerjárókra pakoltak.

A halak ívás idején a falakhoz gyűltek,
 merüléskor köveknek hitték őket.
 Amikor feljöttek, a mellük közé szorították a kezük,
 a másikkal egymásra mutogattak

érkezés

Egyre többet látni a vízből.
 A madarak irányt tévesztenek,
 testükön átsüt a nap.
 Minden lefelé tart. Csak a víz jön fel,
 azt mondják, éjszaka is.
 Ezt ti tettétek velünk,
 akik mindent megígértetek.

A tömbházakat kicsiben építettétek meg,
 és párnán hoztátok magatokkal,
 mint egy beteg állatot, amit minden nap etettek.
 Nem mozdulunk.
 Ahol a folyó a tengerbe ömlik, felszisszenünk.

kérés 1

ne nézz rám, kérte,
 és közelebb húzta a széket a réshez,
 ami az ablakból maradt,
 ha nem látjuk, mi történik,
 azt gondolhatjuk, járvány van.
 a házakra pirossal festenek,
 jel, hogy nem lakik itt senki.

ne féljete, a fatemplom marad,
 de ez nem fatemplom,
 téglával körbeépítjük és befalazzuk az ajtókat,
 csak az ablakokon lehet majd bejárni.

ők hívásra jöttek, ezt mondják mindenkinek,
 de nem hívta őket senki,
 konstancán ismernek valakit, aki a vízen jár
 és felajánlják a segítségüket.

itt gyász van, de nem vesznek tudomást róla,
 a folyókanyarulatban bármi megtörténhet.

kérés 2

hiába mondtuk, hogy nem kérjük,
reggelre meszet hordtak az ajtó elé.
nem maradhatnak a falak a tóban,
mint végtagban a gyulladás piros csíkja,
papírfecnik imbolyognak a víz tetején,
akár a páratlan számú récék.
látni akarjuk, hogy merülünk el a tóban.

te

fázol.
madarak hamva takarja el a napot.
ezt csak te tudod, aki láttad a férfiak érkezését.
feltűrt ingujjal léptek a házba, majd becsukták az ajtót,
hogy ne szűnjön az akolmeleg, amiben már megfulladtunk.

mi mind

a fák kérge belül nő,
a nyakunkon és a tarkónkon
a letört ágakat sorra kipótoljuk,
a tetejük ősz, későig világítanak.

a vizet kétféle terelik,
mint a fáradt bárányokat.
mi középen állunk, a folyókanyarulatban,
ahol habzik a víz.

ők azt szeretnék megállítani,
ami nekünk az idő.

a tél alatt a kutyák farkassá dermednek,
lábuk alatt nem horpad be a hó.
virágkristályokat nyalogatnak,
hogy mihamarabb jöjjön a hajnal
a legbékésebb éjszakán.